

ARI OHVO

KYMMENEN VUODEN PAINAJAINEN

10

**KYMMENEN VUODEN
PAINAJAINEN**

Kirjoittanut Ari Ohvo, Espoo

Tekijä ja julkaisija:
Ari Ohvo

Copyright © Ari Ohvo, 2016

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki,
Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt,
Saksa

ISBN 978-952-330-766-7

JOHDANTO

Minun nimeni on Ari Karhu ja tässä kirjassani kerron siitä, miten viisikymppinen elämässään menestynyt hyväkuntoinen perheellinen mies ja hänen lähipiirinsä joutuvat vuosikausiksi rikollisten ja häiriintyneiden perverssien vainoamiksi sekä kiduttamiksi. Tässä tapauksessa kidutus ei tarkoita perinteistä pahoinpitelyä tai väkivaltaa, vaan aivan jotain muuta, jotain sellaista, mitä ei voisi edes kuvitella kokevansa.

Kerron myös siitä, miten heidän omaisuuttaan vahingoitetaan sekä asunnoissaan ja autossaan käydään lukuisia kertoja yleisavaimia tai kopioituja avaimia käyttäen. Muutaman kerran lukkojakin on todistettavasti nähtävästi myös tiirikoitu auki. Asunnoista ja autosta ei koskaan kuitenkaan varasteta mitään, mutta tuodaanko tai asennetaanko asuntoihin ja autoon sen sijaan jotain?

Kerron myös siitä, miten välinpitämättömästi viranomaiset suhtautuvat tapahtumiin, eivätkä käytännöllisesti katsoen tee yhtään mitään epäiltyjen kiinnisaamiseksi. Heille on toimitettu useita hyvin perusteltuja rikosilmoituksia ja tutkintapyyntöjä. Heillä olisi niin ikään käytettävissään laaja todistusaineisto ja jopa erään epäillyn julkisella paikalla kovaan ääneen tekemä uhkaus ja tunnustus, mutta mitään ei valitettavasti kuitenkaan tehdä uhrien ja vahinkoa kärsineiden auttamiseksi. Uhreja ja vahinkoa kärsineitä ei edes vaivauduta kuulemaan, jotta voitaisiin saada entistäkin parempi ja totuudenmukaisempi kokonaiskuva uhrien ahdistavasta tilanteesta sekä mahdollisista rikoksista.

Kun luet tätä kertomustani, niin sinulla on mahdollisuus itse tehdä omat johtopäätökset ja toimia tavallaan tuomarina ja miettiä sitä, mitä rikoksia mahdollisesti on tapahtunut ja miten itse olisit vastaavissa tilanteissa toiminut.

Voit myös miettiä sitä, miten hyväksyttävää ja oikeudenmukaista viranomaisten toiminta mielestäsi on ollut tapahtumien etenemisen ja käytettävissä olevan materiaalin huomioon ottaen. Olisiko mahdollisesti jotakin voitu tai jopa pitänyt tehdä asioiden selvittämiseksi?

Tähän kirjaan kerätty aineisto on täysin uhrien normaalissa elämässään tekemiä havaintoja ja kokemia tuntemuksia, jotka on vuosien varrella kirjattu tilanteen kehittymistä kuvaavaan dokumenttiin. Joidenkin asioiden varmistamiseksi on tehty erilaisia kokeita ja testejä, mutta ihmisten varsinaiseen kyttäilyyn, seurailuun tai salakuunteluun ei ole alennuttu. Kun uhrin huomasi, että he ovat mitä ilmeisimmin häiriintyneen perverssijoukkion vainon kohteena, niin havaintoja tuli tietysti tehtyä tavallista herkemällä silmällä ja korvalla.

Kaikki yksilöivä tieto kuten yritysten, kaupunkien, paikkojen, osoitteiden ja henkilöiden nimet sekä tuntomerkit ovat muutettu, ettei vaan kenenkään, varsinkaan epäiltyjen, yksityisyyttä loukata. Epäiltyjen yksityisyyden turvaaminen tuntuu olevan meidän yhteiskunnassa jopa tärkeämpää, kuin syyttömien vahinkoa kärsineiden uhrien yksityisyyden ja oikeuksien kunnioittaminen ja turvaaminen.

Näiden häiriintyneiden rikollisten ja perverssien vainoamiseen ja kiduttamiseen käyttämät välineet ja menetelmät ovat niin ikään täysin arvailujen varassa, koska uhreilla ei ole niistä varmaa tietoa. He eivät nimittäin itse ole tehneet tai teettäneet mitään tutkimuksia tai laiteskannauksia omissa asunnoissaan, eikä heillä tietysti myöskään ole ollut valvontakameroita tai muita vastaavia seurantavälineitä epäiltyjen käyttämissä asunnoissa ja tiloissa.

Kertomukseni epäilyihin liittyvät tapahtumat, uhrien omat havainnot ja tuntemukset on kuitenkin kerrottu niin totuudenmukaisesti, kuin se vain on mahdollista. Ne ovat todellakin todellisesta elämästä, vaikka kaikkien meidän normaalien ja täysijärkisten mielestä kertomukseni epäiltyjen toiminta tuntuu täysin käsittämättömältä ja todella sairaalta. Miten tällaista oikeasti voi ja ennen kaikkea sallitaan tapahtua sivistyneessä yhteiskunnassamme?

Kertomukseni päähenkilö oli vielä kymmenen vuotta sitten naimisissa Merjan kanssa ja hänellä on aikuinen Satu tytär. Hän oli toiminut myös vuosikymmeniä IT -alalla päällikkötehtävissä, kun hänen elämänsä koki suuria muutoksia. Hänen tyttärensä muutti omaan asuntoon poikaystävänsä kanssa ja hän itse erosi vaimostaan. Tämän kaiken lisäksi hän teki vielä yhden suuren päätöksen elämässään ja lopetti pitkäaikaisen kokopäiväisen IT -uransa. Sen jälkeen hän on vain keskittynyt IT -konsultointiin ja varallisuuden hoitoon oman yrityksensä nimissä sekä kuntoilumielessä Aamulehden jakamiseen.

Hänellä oli siis edessään uusi asunto, uusi työ ja täysin uusi elämä ja silloin alkoi myös heidän jo kymmenen vuotta kestänyt painajainenkin, joka vain näytti jatkuvan.

VUOSI 1998

HAUKIKUJA SYKSYLLÄ

Syyskuu

Muutin Vantaalla sijaitsevaan A-laatukoti Oy taloyhtiön omistamaan uuteen vuokra-asuntoon osittain haikein, mutta myös innostunein mielin. Tuore eromme Merjan kanssa kirveli vielä hiukan, mutta elämä jatkuu, kuten sanotaan.

Olin aloittanut Aamulehden jakajana ja työ tuntui hyvin antoisalta. Käytin viitenä varhaisaamuna viikossa noin 1,5 tuntia lehtien jakamiseen ja palkaksi siitä sain hyvän kunnon ja vieläpä noin kaksi kertaa niin paljon rahaa, kuin työtön kortistossa oleva henkilö saa työttömyyskorvausta.

Oman varallisuuden hoitokin vie oman aikansa, kun päivittäin tutkin osakepörssissä, mitä voisin ostaa tai sitten vaihtoehtoisesti myydä varallisuuteni kartuttamiseksi. Konsultointia tein vain satunnaisesti silloin, kun apuani jossain tarvittiin.

Olin myös vapaa sinkku, joten kävin myös tavallista enemmän viihteellä, joka olikin erittäin antoisaa ja maistui pitkästä aikaa hyvältä.

Lokakuu

Uusi elämäni vaikutti siis olevan mallillaan, mutta asuntoni yläpuolella asuva Somero niminen joukkio alkoi

aiheuttaa päänvaivaa. Heillä kun oli tapana elää öisin ja nukkua päivisin ja siitä aiheutui meille suhteellisen normaalia elämänrytmiä noudattaville ihmisille ongelmia. Öisin oli lähes mahdotonta nukkua ylhäältä kuuluvan yöelämän johdosta ja niinpä päätin tehdä valituksen heidän yöllisestä häirikkökäyttäytymisestään taloyhtiömme isännöitsijälle.

Valituksella ei kuitenkaan tuntunut olevan mitään vaikutusta ja pian teimme yhdessä toisen naapurin kanssa uuden reklamaation yläkerran asunnon villistä yöelämästä. Taaskin ilman tuloksia. Aloin jo olla hiukan väsynyt jatkuvasta valvomisesta. Jouduin nousemaan aamuisin aikaisin jakamaan Aamulehteä, joten valvominen alkoi ottaa veronsa.

Päätin pyytää taloyhtiömme toimitusjohtajalta itselleni uutta asuntoa saman rappukäytävän ylimmästä kerroksesta ja hän lupasikin minulle sieltä seuraavassa kuussa vapautuvan asunnon. Olin tyytyväinen tähän ratkaisuun.

Sitten asiassa tapahtui kuitenkin todella omituinen käänne. Taloyhtiön asuntosihtööri soitti yllättäen minulle ja kertoi, että minä en saa mitään uutta asuntoa ainakaan heidän yhtiöstään.

Olin todella hämmästynyt! Tiedustelin, että miten hän voi perua heidän taloyhtiön toimitusjohtajan minulle antaman lupauksen uudesta asunnosta. En kuitenkaan saanut tähän mitään vastausta. En myöskään koskaan saanut uutta asuntoa heidän yhtiöstään ja arvasin jo tässä vaiheessa, että jotakin epämiellyttävää oli luvassa.

Marraskuu

Marraskuussa pian tämän edellä mainitun episodin jälkeen yläpuolellani asuvan joukkion vuokrasopimus nähtävästi kuitenkin irtisanottiin. Eräänä aurinkoisena syksyisenä päivänä pari rähjäisen näköistä pitkätukkaista hoikkaa kaveria kantoi tavaroitaan yhtä rähjäisen näköiseen pakettiautoon. Muutto ei vienyt kauan, sillä tavaroita oli todella vähän. Seuraavana päivänä asunnosta kävi vielä nelikymppinen kaveri ja hänen seurassaan ollut tumma kaunis nuori nainen hakemassa joitakin tavaroita. Olin parvekkeella, kun he kävelivät pihan poikki vastapäätä olevaa taloa kohti. Kaveri katsoi kohti parveketani, naureskeli ja heilautti vielä kättään. Katsoin nopeasti ylös ja samalla hetkellä yläkerran parvekkeen reunalta katosi joku henkilö näkymättömiin. Mietin mielessäni, että mitähän tämäkin kaikki tarkoitti?

Tämän saman kaverin ja hänen ylimieliset elkeensä näin sitten valitettavasti vielä kerran myöhemmin. Nuoren naisenkin mielestäni ehkä tapasin sattumalta lähes 10 vuotta myöhemmin eräällä tekemälläni laivaristeilyllä. Näistä tapahtumista kerron sitten aikanaan.

Hetken mielessäni kävi ajatus, että mahtaisiko nyt koittaa pitkään kaipaamani rauha ja normaali elämä myös yläkerran asunnossa. Turha luulo, kuten hyvin pian sain todeta.

Yläpuolellani olevan asunnon pitkätukat olivat poistuneet asunnosta jo kolmisen viikkoa sitten, mutta kukaan ei vielääkään ollut muuttanut asuntoon heidän tilalleen. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että asunnossa ei olisi ollut ketään ja olisi ollut rauhallista, päinvastoin. Vaikka asunnon piti olla tyhjillään, siellä oli jatkuvasti öisin

monenlaista meteliä, milloin raahattiin huonekaluja, milloin koputeltiin seiniä ja joskus sieltä kuului jopa sahaamisen ja muita remontoinnin ääniä. Ihmettelimme tätä ilmiötä useaan otteeseen muiden naapureiden kanssa.

Isännöitsijältä sitten kuulimme, että asunto odottaa nyt runsaan kuukauden ajan uutta asukasta. Ihmettelimme isännöitsijälle, että miten asunto muka voi olla tyhjillään, kun sieltä kuuluu jatkuvasti erilaista metelöintiä ja jopa saunomisen ääniä. Isännöitsijä lupasi tutkia asiaa, mutta eihän siitäkään mitään valmista tullut.

HAUKIKUJA TALVELLA

Joulukuu

Metelöinti alkoi taas eräänä iltana klo 22.00 ja oli jatkunut lähes tauotta jo klo 02.00 saakka. Kaikki naapurit olivat nähtävästi todellakin saaneet tarpeekseen tämän häiriintyneen perverssin touhuista ja kuin yhteisestä päätöksestä ainakin kolmesta naapuriasunnosta kuului yhtäkkiä järkyttävä rytinä ja kolina. Tämän jälkeen talossa tuli aivan hiljaista. Itsekin jäin kuuntelemaan mitä seuraavaksi tapahtuisi, mutta ei tapahtunut mitään ja loppuyö oli todella rauhallinen ja hiljainen.

Joulukuun puolivälissä asuntoon sitten muutti virallisesti uusi asukas. Juttelin eräänä päivänä tämän uuden asukkaan kanssa, joka oli hiukan pulskassa kunnossa oleva nuori mies. Hän kertoi olevansa Mikko ja juuri valmistunut arkeologi. Hän sanoi muuttaneensa nyt

ensimmäiseen omaan asuntoonsa. Ajattelin taas hiukan naivisti, että joko minuakin vihdoinkin onnistui naapurin suhteen. Ei onnistunut, sillä nyt tämä painajainen vasta alkoikin.

Meni vain pari päivää, kun ensimmäisen kerran yöllä tunsin jatkossa niin tutuiksi tulleen oudon kirvelyn silmissäni sekä nenän ja suun limakalvojen kuivumisen. Menin yöllä kylpyhuoneeseen kovan kirvelyn takia ja huomasin, että silmieni valkuaiset olivat aivan tulipunaiset. Pelästyin hiukan näkemääni ja ajattelin, että pitääköhän tästä lähteä lääkärin vastaanotolle. En kuitenkaan lähtenyt minnekään, vaan jatkoin uniani, niin hyvin, kuin pystyin.

Aamulla oloni ja silmäni olivat sitten taas kunnossa ja aivan normaalit, joten se siitä ajattelin. Seuraavana yönä samat fyysiset vaivat kuitenkin toistuivat ja yläpuolella olevasta asunnostakin kuului liikehdintää. Ikään kuin he seurasivat koko ajan minun liikkeitäni. Makuuhuoneesta kylpyhuoneeseen ja takaisin makuuhuoneeseen ja joku idiootti koputteli lattiaa suoraan yläpuolellani. Miten he pystyivät seuraamaan liikkeitäni, vaikka liikuin mielestäni täysin äänettömästi. Tätä samaa olemme ihmetelleet vuosien varrella lukuisia kertoja. Onkohan vuosien varrella tehdyillä luvattomilla vierailuilla asunnoissamme jotain tekemistä tämän asian kanssa?

Huomasin eräänä päivänä asioille lähtiessäni Mikon nuoren naisen seurassa lähellä parkkihalliamme. He juttelivat jostakin ja se näytti aivan siltä, kuin nainen selittäisi asuntoon ja ympäristöön liittyviä asioita Mikolle. Mahtoiko tämä nuori nainen olla juuri se taloyhtiömme asuntosihteeri? Tämän saman nuoren

naisen näin varmasti ainakin kerran naapurissamme aivan toisessa osoitteessa, mutta siitä kerron myöhemmin lisää.

Lähes jokaisena varhaisaamuna klo 05.00, kun lähdin aamulenkille jakamaan Aamulehteä, yläpuolellani seurattiin jokaista liikettäni ja narisutettiin kipsistä tehtyä huoneiden väliseinää. Kun sitten palasin aamulenkiltä, niin häiriintyneet perverssit olivat heti valmiina seuramaan ja häiritsemään minua yläpuolellani olevasta asunnosta käsin.

Eräänä talvisena varhaisaamuna lähdin taas normaaliin tapaan aamulenkille. Ulkona oli todella kylmä ja pimeää. Olin suunnilleen aamulenkkinä puolivälissä, kun saavuin rakenteilla olevan kerrostalon luokse. Nousin autosta lehtipino kainalossa ja lähdin kohti toisen talon ensimmäistä rappua, kun rakenteilla olevan kerrostalon luota alkoi kuulua todella kovaa 'Huuliharppu kostaja' elokuvan tunnussävel. Musiikki oli nähtävästi minulle tarkoitettu. Ei voi olla totta, ajattelin! Oliko se tarkoitettu pelotteluksi vai mitä? Mahdollisesti joku pieni heiveröinen nainen voisi pelästyäkin moista pelleilyä, mutta ei minunlaiseni 100 kiloinen raavas karju. Nämä häiriintyneet perverssit olivat mieleltään todella sairaita ja näköjään myös todella lapsellisia. Jatkoin aamulenkkinä loppuun ja painuin kotiin aamiaiselle ja parin tunnin nokosille.

VUOSI 1999

HAUKIKUJA TALVELLA JATKUU

Tammikuu

Vuosi oli taas vaihtunut ja mentiin kohti kevättä. Yläpuolellani olevassa asunnossa nämä nuoret aikuiset, jotka mielestäni olivat jääneet henkisesti hiukan lapsen tasolle, jatkoivat elämäni seurantaa ja häirintää.

Entinen työkaveri, joka oli myös toiminut komisariona kaupungin poliisivoimissa, soitti minulle eräänä päivänä ja kyseli kuulumisiani. Juttelimme niitä ja näitä työelämästä ja yhteisistä kavereistamme. Päätin myös ohimennen kysyä häneltä neuvoa, miten minun tulisi toimia tilanteessa, johon olin ajautunut tämän häirikkönaapurini kanssa.

Hän oli sitä mieltä, että asuntoni tapahtumia mahdollisesti seurataan aika lähellä olevasta vastapäisestä naapuritalosta ja yläpuolella olevasta asunnosta mahdollisesti jonkinlaisen parabolisen tai vastaavan tehomikrofonin avulla. Muistin myös tässä vaiheessa, että vastapäiseen naapuritaloonhan se pihalla vilkutteleva nelikymppinen mieshenkilö ja nuori nainenkin olivat meidän talosta menossa. Minulla esiintyviin fyysisiin vaivoihin hänelläkään ei oikein ollut mitään selitystä.

Toisen asiantuntijan esittelemä hiukan edistysellisempi mahdollisuus olisi salakuuntelu- ja salakatselulaitteiden käyttö. Hänen mukaan salakuuntelu ja salakatselu olivat

lisääntyneet huomattavasti näihin tarkoituksiin tarkoitettujen laitteiden yleistyttyä. Kyseisiä laitteita pystyi kuka vain tilaamaan vaikkapa verkkokaupoista ja ne olivat myös erittäin halpoja. Halpojen Kiinalaisten laitteiden laatu ei ollut kovinkaan hyvä, mutta riittävä tavallisen käyttäjän tarpeisiin. Salakuuntelu ja salakatselulaitteet olivat myös erittäin pienikokoisia, joten niitä pystyi helposti piilottamaan melkein minne tahansa. Näiden laitteiden lisäksi ajoneuvoihin voitaisiin lisäksi asentaa GPS seurantalaitte, jolla pystyttiin esimerkiksi tietokoneelta tarkkailemaan missä ajoneuvo liikkui.

Saman asiantuntijan mukaan salakuuntelu- ja salakatselulaitteiden havaitseminen olisi niin ikään erittäin vaikeaa ja yleensä mahdotonta ilman ammattikäyttöön tarkoitettuja kuuntelu- ja kamera-laitteiston paljastamisvälineitä. Tämän lisäksi tarvittaisiin ammattilainen, joka suorittaisi näitä skannauksia laitteiden paljastamiseksi.

Uskomatonta! Tämä todellakin pisti ajattelemaan, kun itse oli mahdollisesti joutunut juuri tämän tyyppisen salakatselun ja salakuuntelun kohteeksi.

Päätin kaverini neuvosta tehdä rikosilmoituksen näiden nuorten häiriköiden toiminnasta, vaikka tuskin poliisit tämän ilmoituksen perusteella lähtisivätkään ainakaan mitään skannauksia tekemään. Rikosilmoituksella tuskin olisi muuta vaikutusta, kuin että saisimme ehkä edes hiukan pelästytettyä näitä häiriintyneitä perverssejä.

Helmikuu

Helmikuun alkupuolellani tein sitten rikosilmoituksen yläpuolellani majailevista häiriintyneistä perversseistä. Yksi henkilöhan asunnossa oli kirjoilla, mutta aina siellä tuntui olevan paikalla vähintään kaksi henkilöä. Rikostutkija kävi kuulemma juttelemassa Mikon kanssa, mutta hän kielsi kaiken seurantaan, häirintään ja kiduttamiseen liittyvän ja asia jäi tietysti siihen, koska oli vain sana sanaa vastaan. Käsittääkseni meidän maamme rikoslain mukaan vainoaminen, seuranta ja häirintä eivät jostain kumman syystä olleet edes rikoksia. Kiduttaminen nähtävästi meidänkin maassamme sentään olisi rikos ja rikoslain mukaan rikosnimike olisi pahoinpitely tai törkeä pahoinpitely. Tekemälläni rikosilmoituksella ei kuitenkaan ollut mitään vaikutusta. Tutkinnan päätöksen mukaan mitään rikosta ei ollut tapahtunut. Olin edelleenkin siis ilman minkäänlaista tukea ja välineitä näitä häiriköitä vastaan. Oman käden oikeuteenkaan ei oikein voinut turvautua, koska siitä joutuisi vain itse vaikeuksiin.

Eräänä varhaisaamuna olin taas tuttuun tapaan aamulenkillä ja tulín yhden talon rapusta ulos talon edessä odottavalle autolleni. Huomasin samalla tien varressa parkissa olleen vanhan auton raadon ja sen ympärillä neljä somalia. Menin autolleni, otin takakontista seuraavan rapun lehdet, paiskasin takakontin kannen kiinni ja lähdin juoksemaan rappua kohti. Tällä oli outo vaikutus somaleihin, sillä samalla hetkellä kaikki neljä ryntäsivät jostain syystä omaan autoonsa ja lähtivät pakoputki savuten pois paikalta. En tiedä millä asioilla somalit olivat, mutta kyllä tuli pojille yhtäkkiä kova kiire!

Kirja kertoo siitä miten elämässään hyvin menestynyt viisikymppinen mies ja hänen läheisensä joutuvat yllättäen häiriintyneiden rikollisten vainoamiksi ja kiduttamiksi. Tässä tapauksessa kidutus ei tarkoita perinteistä pahoinpitelyä tai väkivaltaa, vaan aivan jotain muuta, jotain sellaista, mitä ei voisi edes kuvitella kohtaavansa.

Laiton uhkailu, omaisuuden vahingoittaminen, törkeä yksityisyyden loukkaaminen, törkeä kotirauhan rikkominen, tietoturvarikokset, tietovarkaus, sähköpostisalaisuuden rikkominen ja ruumiinvamman tuottaminen ovat muita rikoksia, joihin kirjan epäillyt ovat kymmenen vuoden aikana mahdollisesti syyllistyneet. Epäiltyjen kiinni saamiseksi ei kuitenkaan saada mistään mitään apua, vaikka todisteita mahdollisista rikoksista ja niiden tekijöistä on vuosien aikana kertynyt todella paljon.

Kirja ei nimestään huolimatta kuitenkaan ole vain synkkä kertomus erään perheen vuosia jatkuneesta painajaisesta, vaan sekaan mahtuu myös huumoria, rakkautta ja iloisia tapahtumia.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi